

ויאמר נקבה שכרכר עלי ואתנה ויאמר
אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
אשר היה מקנץarti כי מילאך אשר היה
לך לפני ויפרץ לבך ויברך יהוה אשר
לדרצלי ועתה מתי אעשה גם אמכי לביתך
ויאמר מה אתה לך ויאמר יעקב לא תנתן
לי מאומה אם תעשה כי הדבר הזה
אשר אתה ארעה לאנך אשمر עבר בכל
לאנך היום הסר משם כל שעך נקד
וטלוא וככל שעך חום בכשבים וטלוא
ונקד בעזים וזה שכרך ועתה בזידקה
בימים מחר כי תבוא על שכרך לפניו כל
אשר איןנו נקד וטלוא בעזים וחום
בכשבים גנוב הוא אני ויאמר לבן זה
לו ידי כדברך ויסר בימים ההוא את
התישים העקדים והטלאים ואת כל
העזים הנקודות והטלאות כל אשר לבן
בו וככל חום בכשבים ויתן ביד בנו
וישם דרך שלשות ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את לאן לבן הנזגרת

ויאמר נקבה שכרכר עלי ואתנה ויאמר
אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
אשר היה מקנץarti כי מילאך אשר היה
לך לפני ויפרץ לבך ויברך יהוה אשר עבדתיך
ירזה אתך לרגליך ועתה מתי אעשה
גס-אנכי לביתך ויאמר מה אטולך
ויאמר יעקב לא תתן לי מאי מה
אם-תעשה-לי מדבר זה אשובה
ארעה צאנך אשמר: עבר בכל-צאנך
היום השר משם כל-שה | נקד וטלוא
וכל-שה-חום בכשבים וטלוא ונקד
בעזים והיה שכרך: וענתר-בי צדקתי
בימים מחר כי-תבוא על-שכרך לפניו כל
אשר-איןנו נקד וטלוא בעזים וחום
בכשבים גנוב הוא אני ויאמר לבןתו
לו יתני כדברך ויסר בימים ההוא
את-התישים העקדים והטלאים ואת
כל-העזים הנקודות והטלאות כל
אשר-לבן בו וכל-חום בכשבים ויטנו
ביד-בניו ושם דרך שלשת ימים בינו
ובין יעקב ויעקב רעה את-צאן לבן
הנזרת:

